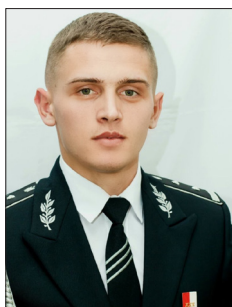

CZU 343.712

DOI 10.5281/zenodo.10953157

Alexandru NEGOIȚĂ

NECESITATEA INCRIMINĂRII TÂLHĂRIEI SĂVÂRȘITE PE TIMP DE NOAPTE ÎN LEGEA PENALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

Buna dezvoltare a legislației penale naționale și adaptarea la acquis-ul Uniunii Europene trebuie să se întemeieze pe cunoașterea temeinică a infracțiunilor și a tendințelor practice de săvârșire. Cunoașterea sub aspect penal a unei infracțiuni se face prin prisma analizei juridico-penale, axate pe ideea descifrării și interpretării semnelor obiective și subiective descrise de către legiuitor în legea penală. Obiectul de studiu al acestui articol îl constituie infracțiunea de tâlhărie incriminată la art. 188 CP al Republicii Moldova, la care autorul cercetează predilect posibilitatea dozării cadrului incriminator prin raportare la situații faptice care însoțesc elementul material al tâlhăriei. Fiind animat de perspectiva ajustării normelor penale naționale la realitățile practice naționale și extranaționale, care marchează gravitatea faptelor infracționale, autorul a fundamentat ideea prevederii „timpului de noapte” ca circumstanță de agravare a răspunderii penale pentru infracțiunea incriminată la art. 188 CP al Republicii Moldova.

Cuvinte-cheie: infracțiune, pedeapsă penală, componentă de infracțiune, tâlhărie, timp de noapte, formă agravantă.

THE NECESSITY OF NIGHT ROBBERY CRIMINALIZING IN THE CRIMINAL LAW OF THE REPUBLIC OF MOLDOVA

The good development of the national criminal legislation and the adaptation to the European Union acquis must be understood on the basis of thorough knowledge of the crimes and the practical tendencies of their commission. Criminal approach perspective of a crime is completed through the lens of legal-criminal analysis, focused on the idea of deciphering and interpreting the objective and subjective signs described by the legislator in the criminal law. The object of study of this article is the crime of robbery criminalized in art. 188 of the Republic of Moldova, in which the author mainly investigates the capacity of the incriminating frame by reporting the factual situations that accompany the tangible element of the robbery. Being animated by the prospect of perfecting the national criminal norms to the national and international practical realities, which mark the seriousness of the criminal acts, the author founded the idea of the "night time" provision as circumstance to aggravate the criminal liability for the crime incriminated in the art. 188 CC of the Republic of Moldova.

Keywords: crime, criminal punishment, composition of crime, robbery, night time, aggravated form.

1. INTRODUCERE.

Infracțiunea de tâlhărie comportă în sine un grad de pericol social ridicat în comparație cu alte infracțiuni incriminate de legiuitor în Capitolul VI din Partea specială a CP al Republicii Moldova intitulat „Infracțiuni contra patrimoniului”. Acest lucru rezultă în primul rând din gradul de complexitate al obiectului juridic special al infracțiunii. Prin săvârșirea actului tâlhăresc, făptuitorul atentează, pe de o parte, la relațiile sociale care sunt condiționate de protejarea posesiei asupra bunurilor mobile ca drept patrimonial suspus prioritar protecției penale, iar, pe de altă parte, prin recurgerea la aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei, făptuitorul mai atentează nemijlocit și la relațiile sociale condiționate de protejarea sănătății și integrității corporale a persoanei. În al doilea rând, infracțiunea de tâlhărie de fiecare dată implică sub aspectul laturii obiective aplicarea sau amenințarea aplicării unei violențe periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei, fapt care constituie cea mai gravă metodă de sustragere pedepsită de legea penală.

Un alt semn neglijat de legiuitor, care analogic semnelor menționate *supra* marchează gravitatea infracțiunii de tâlhărie, în viziunea noastră îl constituie „timpul de noapte” în care poate fi comis actul tâlhăresc. Acest semn la moment nu este inclus ca subelement circumstanțial în componența infracțiunii de tâlhărie, fapt ce determină imposibilitatea luării în considerare a acestuia la individualizarea pedepsei penale. Plecând de la aceste premisă, în lucrarea de față, se propune examinarea posibilității încorporării în componența art. 188 CP al R. Moldova a timpului de noapte ca semn agravant al infracțiunii de tâlhărie. Demersul propus de autor pare a fi unul dificil, întrucât actualmente în doctrina de specialitate nu au fost realizate abordări, inclusiv critice, prin care s-ar evalua posibilitatea unei asemenea remanieri legislative. La baza unui asemenea demers va sta principiul legalității incriminării, care presupune că „...întreaga activitate statală trebuie să se desfășoare conform legii pentru a evita excesele statului absolutist și abuzurile autorităților” [1].

2. METODOLOGIE.

În vederea efectuării unei cercetări desfășurate și argumentate, în prezenta lucrare au fost aplicate mai multe metode de cercetare, printre care: metodica statistică, metoda analizei, metoda logică, metoda studiului comparat și metoda sistemică. O atenție sporită a fost acordată metodei comparative de studiere a dreptului penal, mai ales prin examinarea bunelor practici legislative ale României în domeniul incriminării infracțiunii de tâlhărie.

3. DISCUȚII.

3.1. Caracterizări ale elementului obiectiv al tâlhăriei. Potrivit prevederilor art. 14 CP al R. Moldova, „Infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală”. Din analiza definiției, deducem faptul că, în baza trăsăturii ilegalității penale, constituie infracțiune doar acel comportament al făptuitorului, care este definit prin diverse particularități și criterii, ce în ansamblu alcătuiesc componența infracțiunii.

Latura obiectivă a oricărei componențe de infracțiune este alcătuită din trei semne de bază: fapta prejudiciabilă care poate îmbrăca forma acțiunii sau inacțiunii, urmările prejudiciabile și legătura de cauzalitate dintre faptă și urmări. În calitate de semne facultative, se enumeră: timpul, locul, împrejurările comiterii infracțiunii. Cu certitudine, stabilirea laturii obiective contribuie la calificarea corectă și justă a faptei penale comise, constituind elementul-cheie în vederea stabilirii vinovăției persoanei suspecte și atragerea la răspundere penală a acesteia, deoarece anume în latura obiectivă se regăsesc semnele substanțiale și tipice ale infracțiunii care, la rândul său, prezintă o importanță majoră pentru delimitarea infracțiunilor.

Conform opiniei autorului Bulai C., prin latura obiectivă se înțelege „manifestarea exterioară a conduitei umane, sub forma unui consum sau a unei înfrânări de energie fizică, prin care s-a produs sau se putea produce o modificare în lumea obiectivă externă” [2, p. 173]. Alți autori, precum Zolyneak M., consideră că

prin latura obiectivă a infracțiunii se înțelege „fapta manifestată sub formă de acțiune sau inacțiune, împreună cu urmările pe care le produce, urmări ce reprezintă atingerea adusă valorilor sociale ocrotite de legea penală” [3, p. 268]. Prin latură obiectivă a infracțiunii trebuie să se înțeleagă „totalitatea condițiilor cerute de norma de incriminare privitoare la actul de conduită pentru considerarea existenței infracțiunii” [4, p. 268].

Analizând dispoziția normei penale prevăzută de legiuitor la art. 188 CP al R. Moldova, „Tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe” [5], constatăm faptul, că o astfel de infracțiune poate fi comisă doar în forma acțiunii.

Acțiunea reprezintă o comportare pozitivă, o conduită a făptuitorului prin care se face ceva de natură să producă o schimbare în sfera relațiilor sociale [6]. Latura obiectivă a tâlhăriei se manifestă prin două acțiuni, dintre care una este principală, de bază, iar a doua constituie o acțiune adiacentă. Astfel, acțiunea de bază, constă în „atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate”, iar a doua acțiune adiacentă se exprimă fie prin „...aplicarea, fie prin amenințarea aplicării violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei”.

Conform DEX-ului, termenul de atac presupune „agresiune împotriva unei persoane” [7]. Potrivit definiției, promovată de către autorul Brînză S., prin atac trebuie de înțeles „acțiunile agresive ale făptuitorului, surprinzătoare pentru victimă, care sunt însoțite de violență sau de amenințare cu aplicarea violenței” [8]. În vederea elucidării interpretărilor noțiunii de atac în sensul art. 188. CP al R. Moldova și a formulării unui înțeles corect a noțiunii respective, Plenul C.S.J. prin hotărârea nr. 23 din 28.06.2004 cu privire la practica judiciară în procesele penale privind sustragerea bunurilor a definit noțiunea de „atac” în felul următor: „acțiunile agresive ale făptuitorului, care sunt însoțite de violență periculoasă

pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe” [9]. Tot aici menționăm faptul că potrivit pct. 6 al hotărârii menționate mai sus, prin „violență periculoasă se înțelege violența care s-a soldat cu vătămare medie sau ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori care, deși nu a cauzat aceste urmări, comportă la momentul aplicării sale, datorită metodei de operare, un pericol real pentru viață și sănătate”.

Pentru existența laturii obiective a infracțiunii de tâlhărie, violența trebuie să fie exercitată direct împotriva victimei, iar violența față de lucruri poate constitui o amenințare (de exemplu, ruperea legăturii telefonice, lovirea fundului unei ambarcațiuni pentru a o face să se scufunde, stropirea cu benzină a încărcăturii dintr-un camion cu scopul de a o incendia) [10]. Potrivit autorului Gurev D., „violența reprezintă acțiunea ilegală și intenționată asupra corpului și/sau psihicului unei persoane, săvârșită contrar sau în pofida voinței acesteia, cauzându-i-se un prejudiciu considerabil sau fiind pusă în pericol de a i se cauza un astfel de prejudiciu” [11, p. 125].

3.2. Studii cazuistice.

Analizând Codul penal al României din 2009, în special art. 234 alin.(1) lit. e) CP, se regăsește o astfel de agravantă: „tâlhăria săvârșită în timpul nopții”, circumstanță de care legiuitorul român a ținut cont în momentul incriminării faptei, prin prisma anumitor aspecte ce fac rațională și justificată aplicarea acesteia, iar logica incriminării rezultă din faptul, că gradul prejudiciabil al săvârșirii infracțiunii de tâlhărie pe timp de noapte este unul mai ridicat.

Este cunoscut că deseori infracțiunile contra patrimoniului, printre care se înscrie și infracțiunea de tâlhărie, se săvârșesc anume pe timp de noapte, din considerentul că în acest caz probabilitatea de a fi văzut făptuitorul este mult mai redusă decât pe timp de zi. De asemenea, pe timp de noapte potențialului făptuitor îi este mai simplu de a se îndepărta de la locul faptei și nu în ultimul rând vigilența cetățenilor asupra bunurilor proprii este mai redusă. Astfel, era binevenit și oportun dacă legea penală a R. Moldova prevedea împrejurarea „timpul nopții” în calitate de o circumstanță agravantă.

În acest sens, prin prisma celor abordate mai sus, analizând site-ul Portalul Național al Instanțelor de Judecată, constatăm că în majoritatea cazurilor faptele de tâlhărie au fost săvârșite în timpul nopții, iar în cele ce urmează se vor prezenta câteva hotărâri ale instanței de judecată ce prezintă importanță în acest context. Astfel, într-o primă speță din practica judiciară s-a constatat: „Inculpatul X în data de 21 septembrie 2023 aproximativ pe la ora 23:50 împreună cu minorul X, de comun acord și prin înțelegere prealabilă, acționând intenționat și urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, după un plan bine chibzuit, sub pretextul deplasării din ***** în or. Soroca, au solicitat serviciul Taxi 14444. La sosirea taxiului, X a urcat pe banca din spate iar X pe banca pasagerului din față și având ambii din timp pregătite câte un cuțit de bucătărie și mănuși din stofă, în timp ce se deplasau cu taxiul din ***** la intrarea din or. Călărași, X i-a pus cuțitul la gâtul cet. X, șofer la compania de taxi 14444 iar X a îndreptat cuțitul în direcția cet. X și amenințându-l cu vătămarea corporală și moartea l-au deposedat de mai multe bunuri materiale” [12].

Într-o altă speță: „La 16.07.2022, aproximativ la ora 02:30, X, în scopul comiterii unui atac tâlhăresc, cu premeditare, luând cu sine la săvârșirea infracțiunii planificate un cuțit de bucătărie de culoare albă cu lungimea de 30 cm, o pereche de mănuși de cauciuc pentru construcții de culoare neagră cu dungă roșie și o mască medicală de culoare alb-albastru, a venit la locul de muncă precedent în serviciul de taxi SRL „*****”, amplasat în or. Taraclia, str. Pervomaiscaia nr.71, apoi îmbrăcând pe față masca medicală și pe mâini mănuși pentru construcții, a luat în mână dreaptă cuțitul indicat, pătrunzând ilegal în încăperea serviciului de dispecerat taxi SRL „*****”, unde cu aplicarea cuțitului de bucătărie, folosindu-l în calitate de armă, a amenințat-o pe dispecerul X cu aplicarea violenței periculoasă pentru viața și sănătatea ei, cerându-i să elibereze toate mijloace bănești din casierie, după care în mod deschis a sustras mijloace bănești în diferite bancnote în valoare de 13.400 lei” [13].

În într-un alt context, instanța de judecată

a constatat, „X, la 25.06.2013 în jurul orei 03⁰⁰, fiind în stare de ebrietate alcoolică, împreună și la o înțelegere prealabilă cu o altă persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane fiind la domiciliul cet. X din ***** și amenințând cu un cuțit de bucătărie pe cet. X privind aplicarea violenței periculoase pentru viața, i-au cerut banii, telefonul mobil și un laptop, după ce în mod deschis i-au sustras bani în numerar în sumă de 500 lei, telefonul mobil de model „*****” cu costul 2600 lei, un laptop de model „*****” cu costul de 8000 lei, pricinuind astfel cet. X dureri fizice și un prejudiciu material considerabil” [14].

4. REZULTATE.

În lumina studiilor de caz sus-menționate, concluzionăm că în cele mai frecvente cazuri infracțiunile de tâlhărie se săvârșesc în timpul nopții, iar instanțele de judecată nu dispun de un instrumentar legal de a individualiza pedeapsa prin raportare la gravitatea reală a faptei determinată de timpul de comitere a acesteia. În continuare, prezentăm mai multe argumente, în vederea justificării necesității introducerii unei astfel de circumstanțe agravante la art. 188 CP al R. Moldova.

Săvârșirea infracțiunii în timpul nopții îngreunează procesul de acumulare a probelor de la locul săvârșirii faptei, dat fiind că vizibilitatea este mai redusă, respectiv devine complicată procedura de identificare și ridicare/examinare a urmelor existente comparativ cu timpul de zi. De asemenea, în timpul nopții potențialului făptuitor îi este mai simplu să se sustragă de la locul săvârșirii faptei. În același timp, noaptea oamenii sunt mai puțin apărați iar acest lucru determină motivația de a săvârși atacurile tâlhărești anume în timpul nopții. Tot aici vom adăuga că timpul de zi constituie o stânjenire pentru eventualii făptuitori în vederea săvârșirii actelor de tâlhărie.

În CP al R. Moldova, nu identificăm o astfel de circumstanță agravantă precum „tâlhăria săvârșită în timpul nopții”, spre deosebire de CP al României, unde legiuitorul a prevăzut expres astfel de agravantă incriminată la art. 234 alin.(1) lit. e) CP al României, „tâlhăria

săvârșită în timpul nopții” [15].

Potrivit DEX-ului, prin noțiunea „timp de noapte” se are în vedere „intervalul de timp cuprins între apusul soarelui și răsăritul lui, când este întuneric” [16]. Totodată, la aprecierea timpului de noapte, nu se va reține doar criteriul astronomic, ci și noaptea reală, adică momentul când efectiv s-a făcut întuneric. Referindu-ne la „timpul nopții”, textul menționat are în vedere noaptea reală, adică intervalul de timp de când întunericul s-a substituit luminii până când lumina va lua locul întunericului [17].

Este de menționat că utilizarea agravantei „tâlhăria săvârșită în timpul nopții” generează numeroase semne de întrebare și dificultăți în procesul de calificare a infracțiunii; aici ne referim la două situații concrete, una dintre care conferă un caracter subiectiv agravantei, iar alta generează un caracter obiectiv.

În prima situație, se va considera că atacul tâlhăresc s-a săvârșit pe timp de noapte, dacă acțiunea prejudiciabilă a fost efectuată între apusul și răsăritul soarelui. În această ordine de idei, organului de urmărire penală îi revine sarcina de a stabili concret timpul săvârșirii infracțiunii și de a constata, dacă acțiunea prejudiciabilă se încadrează între apusul și răsăritul soarelui. În această accepțiune, suntem în prezența unui caracter obiectiv prin prisma celor justificate mai sus.

În a doua situație ce conferă un caracter subiectiv agravantei respective, atacul tâlhăresc având loc în timpul nopții. Dar întrebarea este dacă timpul de noapte a favorizat săvârșirea infracțiunii, adică dacă făptuitorul efectiv a profitat de această împrejurare. În această situație, agravanta în cauză se va stabili în urma cercetării complete și obiective a circumstanțelor în care s-a produs infracțiunea și dacă timpul de noapte într-adevăr a înlesnit săvârșirea faptei prejudiciabile.

Reieșind din cele menționate mai sus, susținem ideea că, la stabilirea agravantei în cauză, rațional ar fi ca aceasta să fie luată în calcul doar dacă din probele administrate de către organul de urmărire penală rezultă cu certitudine că făptuitorul a profitat de această împrejurare în vederea săvârșirii actului de tâlhărie.

Considerăm că constatarea acestui as-

pect îl va aprecia instanța de judecată, care, în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei și în coroborare cu probatoriul administrat, va lua în considerare ori nu această agravantă la adoptarea sentinței motivate. În acest sens, elocvent este exemplul despre un furt a două parfumuri, săvârșit în incinta unui magazin la orele 18:00, locul fiind iluminat artificial. Astfel, prin rechizitoriul întocmit de către procuror, fapta a fost încadrată drept furt calificat, art. 229 alin. (1) lit. b) CP al României „furtul în timpul nopții”. Prima instanță a schimbat încadrarea juridică a infracțiunii din furt calificat în furt simplu art. 228 al (1) CP al României, totodată stabilind și pedeapsa, fapt pentru care procurorul a declarat apel împotriva sentinței invocând că ori de câte ori s-ar săvârși o faptă de furt într-un loc iluminat artificial, nu ar fi posibilă reținerea acestei circumstanțe [18].

Curtea de Apel Galați a respins apelul declarat de către procuror ca fiind nefondat, prezentând în Decizia nr. 696 din 22.06.2021 următoarele argumente: 1) nu poate fi reținută varianta calificată a furtului comis pe timp de noapte deoarece nu este suficient ca la momentul consumării să fie întuneric în mediul înconjurător, ci este necesar ca inculpatul să fi profitat de această împrejurare, în sensul de a se folosi de întuneric pentru a pătrunde sau părăsi mai ușor locul de unde urma să sustragă bunurile ori de a prinde mai mult curaj la comiterea faptei; 2) în cazul comiterii furtului în spațiile închise în care se desfășoară activități și după lăsarea întunericului și în care iluminatul artificial face să fie lipsită de relevanță lăsarea întunericului în mod natural, nu există niciun motiv pentru reținerea agravantei săvârșirii faptei pe timp de noapte” [19].

Totodată, Curtea a reiterat faptul că „fiecare caz de sustragere pe timp de noapte, se necesită a fi efectuată o analiză detaliată, amănunțită, de la un caz la altul, în vederea stabilirii corecte a tuturor împrejurărilor săvârșirii faptei și respectiv după caz a reținerii sau nu a elementului agravant corespunzător”.

Analizând astfel de elemente, precum ora când a fost săvârșită fapta, data calendaristică, condițiile meteorologice regionale existente în acel timp, poziția topografică a regiunii, organul

competent va putea stabili dacă infracțiunea a fost sau nu săvârșită pe timp de noapte. Făcând o referință la speța de mai sus, constatăm că chiar dacă afară se făcuse întuneric, acest lucru nu a servit drept motiv relevant de determinare a făptuitorului să săvârșească actul de sustragere a bunurilor respective și acest fapt se justifică prin aceea, că magazinul respectiv se afla în interiorul unui mall, unde era prezentă o iluminare artificială destul de puternică.

În scopul conștientizării gradului de pericol social pe care îl comportă săvârșirea infracțiunii de tâlhărie săvârșită pe timp de noapte, autorul Ungureanu A. explică următoarele: „Pentru stabilirea caracterului grav al pericolului, se va ține seama de natura atacului, de obiectivul urmărit de către agresor, de condițiile personale ale agresorului față de cel agresat și alte asemenea împrejurări; același atac, în anumite împrejurări poate constitui un pericol grav, iar în alte împrejurări un pericol fără gravitate; spre exemplu, un atac pentru jefuire, dacă este săvârșit noaptea, pe stradă, în lipsa altor trecători, este un pericol grav, iar dacă este săvârșit ziua, într-un loc aglomerat,

cu posibilități de intervenire a altor persoane în apărarea agresatului, nu constituie un pericol grav” [20].

5. CONCLUZII.

În eventualitatea existenței unei circumstanțe agravante în legea penală a R. Moldova, prin care s-ar agrava răspunderea penală pentru fapta de tâlhărie pe timp de noapte, când făptuitorul ar alege predilect acest timp de săvârșire a atacului, instanța de judecată ar reține această împrejurare la individualizarea pedepsei penale ce urmează a fi aplicată. Drept urmare, în scopul diferențierii răspunderii penale pentru fapta de tâlhărie, cu titlu de recomandare, considerăm că ar fi oportun de a introduce la categoria circumstanțelor agravate de la art. 188 alin (2) CP al R. Moldova, împrejurarea tâlhăria săvârșită „în timpul nopții”. În astfel de condiții, echitatea socială va fi restabilită la justa valoare și în coraport cu gradul de pericol social generat de acțiunile infractorului, instanța de judecată având posibilitatea de a aplica o pedeapsă penală corespunzătoare gravității faptei săvârșite.

Coordonator științific:

Radion COJOCARU, lect. univ., dr., UGAL, România

BIBLIOGRAFIE

BIBLIOGRAPHY

1. Accesibil: https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/328-336_2.pdf.
2. Bulai C. Manual de drept penal. Partea generală. București: ALL, 1997. 647 p.
3. Zolyneak M., Michinici M. Drept penal. Partea generală. Iași: Chemarea, 1999. 270 p.
4. Dima T. Drept penal. Partea generală. Volumul I București: Lumina Lex, 2001. 169 p.
5. Codul penal al Republicii Moldova nr. 985 din 18.04.2002. În: Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 14.04.2009, nr. 72-74.
6. Grama M. ș.a. Drept penal. Partea generală Vol. I. Chișinău: S.n., 2012.
7. <https://dexonline.ro/definitie/atac> (accesat la data de 05.01.2024).
8. Brînză S. Infracțiuni contra proprietății. Chișinău: Universitatea de Stat din Moldova, 1999. 346 p.
9. Hotărârea plenului CSJ cu privire la practica judiciară în procesele penale privind sustragerea bunurilor nr. 23 din 28.06.2004. Accesibil: https://jurisprudenta.csj.md/search_plen_csj.php?id=232.
10. Dongoroz V. În: Explicații teoretice ale Codului penal român, vol. III, Ed. Academiei Republicii Socialiste România, București, 1971. 646 p.
11. Gurev D. Răspunderea penală pentru răpirea unei persoane. Chișinău: CEP USM, 2018. 342 p.

12. Sentință. Judecătoria Strășeni, sediul Călărași. Dosar nr. 1-225/2023; 1-23145942-48-1-27102023. Accesibil: https://instante.justice.md/ro/pigd_integrati-on/pdf/72018C53-F110-4859-BA49-29F0233DB1CA.
13. Decizia colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul. Dosar nr. 1-22121149-05-1a-12042023. Accesibil: https://instante.justice.md/ro/pigd_integrati-on/pdf/5F5C082D-82C0-4D29-ADE6-E71A-EF8442DC.
14. Sentință. Judecătoria Căușeni. Dosar nr.1-89/2023. Accesibil: https://instante.justice.md/ro/pigd_integrati-on/pdf/FBF0C686-F61C-49C1-AACD-562FE0D050DB.
15. Codul penal român din 17.07.2009. Publicat în Monitorul Oficial nr. 510 din 24 iulie 2009. <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/109855> (accesat la 20.02.2024).
16. <https://dexonline.ro/definitie/noapte> (accesat la data de 12.02.2024).
17. Antoniu G., Bulai C., Practica judiciară, vol. III. București. Ed. Academiei, 1988. 303 p.
18. Sentința nr. 501/16.03.2021 a Judecătoriei Galați. Accesibil: <http://portal.just.ro/233/Lists/Jurisprudenta/DispForm.aspx?ID=349>.
19. Decizia nr. 696/22.06.2021 a Curții de Apel Galați, citată în: <https://www.wolterskluwer.com/ro-ro/expert-insights/furtul-savarsit-pe-timpul-noptii>.
20. Ungureanu A. „Drept penal român. Partea generală”. Editura Lumina Lex, 1995. 215 p.

DESPRE AUTOR

Alexandru NEGOIȚĂ,

masterand,

Facultatea Transfrontalieră,

Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați,

România,

e-mail: negoita1310@gmail.com

ORCID ID: 0009-0007-1147-0234